

העלוך הקהילתי של דרכי נעם

דרכי נעם – מיכה אמיר

עם קצת מקורות יודעי דבר וקצת קשרים במערכת, ידוע לי שאני השלישי שמתייחס לתיקון ליל שבועות מעל במה זו. ובכל זאת. מעבר למילים החמות, לתודות ולתשבחות שכולן מוצדקות ונמעניהן זכו בהן ביושר ובכבוד, אני חושב שהאירוע הזה, תיקון ליל שבועות – בלי להיכנס למקורותיו ההלכתיים ולסיבות שבגללן הוא נערך – הוא אירוע מכונן בחיי הקהילה שלנו. גם מכונן כל שנה מחדש וגם, אולי בעיקר, מכונן בעצם הרציפות וההמשכיות שלו. ג'ולי הזכירה לי השנה שאצלם בבית היה נהוג לימוד כל שנה בשבועות ושעם היווסדה של הקהילה הם הלאימו את הלימוד והפכו אותו לקהילתי. בראשית ימי הקהילה עוד היו לימודים מפוצלים – לימוד בעברית ולימוד באנגלית. אבל כבר כמה שנים שאנחנו מצליחים לייצר בליל שבועות שפה משותפת תרתי משמע. זה אתגר לא פשוט לקהילה מתפתחת ועוד שההתפתחות היא בתוך סביבה למדנית – סביבת העיר מודיעין. הרי ההיצע הרחב הקיים ברחבי העיר מתאים לכל דכפין. וכל דכפין יכול לבחור ולברור לעצמו את האכסניה המתאימה לו מבחינת המרחק הגיאוגרפי מביתו, האג'נדה, המרצים, נוחות הכיסאות, הכיבוד, אפשרויות השינה ודרכי המילוט... ועם כל התחרות הזו, להרים ראש ולהקים לימוד קהילתי, לא פשוט. לכן יש בהחלט על מה ובמה להתגאות בכך שיש לנו לימוד קהילתי משלנו. לימוד עם עמוד שדרה חזק – הנושא המרכזי. שדרה מרשימה של מלמדים מתוך הקהילה. אין לי ספק שהדבר הזה מגדיל ומחזק את הקהילה משנה לשנה ושההשפעה שלו על האווירה, על הרוח הקהילתי, על חווית הביחד, מתמשכת ונמשכת זמן רב אחרי ליל שבועות.

Having said all that... אנחנו באים בסוף השבוע הבא להתארח בקהילת שירה חדשה ולחגוג אתם "בר מצוה" – 13 שנים להיווסדם. אנחנו לא באים כ"תיירים" שמתעניינים באורחות חיי הקהילה המשתפת (כלשונם, שיווינות אצלנו) אלא כקהילה חיה ונושמת, עם מסורת ומנהגים ומפעלים יפים ורוח קהילתית ופה ושם קצת ויכוחים אבל הכל לשם שמים ואנחנו בהחלט נראים כמו קהילה. יישר כח!

בגיליון הנוכחי מקבלת המערכת חיזוק משמעותי על ידי אריאל כץ-לואי (שמוריד את הגיל הממוצע במערכת...). אריאל קיבל על עצמו לערוך לנו היכרות עם הנוער הנפלא של הקהילה. גם אם נדמה לכם שאתם מכירים את החברה הללו, זה כמו שאומרת הסבתא הפולנייה הגאה לחברתה כשהן נפגשות בגן המשחקים והחברה מתפעלת מהתינוק שבעגלה: "זה עוד כלום, בואי תראי כמה שהוא חמוד בתמונתו". קראו ותיהנו.

מיכה אמיר – חבר ועד הנהלה, מנכ"ל משקי דן, חרזן חובב

מעט היו"ר – מאיר קלך

כל פעם מדהים אותי מחדש כיצד אפשר לשדרג אירועים שגרתיים. קחו למשל את תיקון ליל שבועות, לכאורה שיעור ועוד שיעור ועוד ניקור וכו'. אולם, כנראה בקהילת דרכי נעם היצירתיות מצליחה לעורר את הציבור. התכנסנו בביתם של משפחת אמיר צפופים במקום אך עם לב פתוח לשמוע תיקון שעוסק ב"אחר". לא אפרט את התכנים אך מגוון הנושאים וסגנונות ההעברה נתן את התחושה כמה כיף להיות שייך לקהילת דרכי נעם.

אם בשיעורים עסקינן, לפני שבועיים הרב חיים נבון נתן את השיעור השלישי בסדרת השיעורים על תפילה. בשיעור זה ניסה הרב נבון לתת תובנות חוץ הלכתיות לשימור של הנוסח הקיים. אני חושב שלא אחטא לכוונתו אם אסכם את השיעור במילה אחת – "מסורת". אני ממליץ לכולם לצפות ביוטיוב בשיעורו שהוקלט ונערך על ידי מיכה אמיר. השיעור הבא בסדרה יתקיים בעוד שבוע (22.6) וינתן על ידי ד"ר גילי זיון. שיעור זה יחתום את הסדרה ואז נקיים ישיבה פנים קהילתית לדון באופן קבלת ההחלטות בעניין נוסח התפילה. כולי תקווה שבשנה הבאה נזכה להגיד בשבועות "אקדמות" משמעותיות שהציבור מבין.

מאיר קלך – יו"ר ועד הנהלה, מרצה הנדסת מערכות מידע באוניברסיטת בן-גוריון ומייסדי עמותת "גשר ההלכה"

ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל-בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא... ותשא כל-העדה ויתנו את-קולם ויבכו העם בלילה ההוא. וילנו על-משה ועל-אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל-העדה לו-מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו-מתנו. ולמה ה' מביא אתנו אל-הארץ הזאת לנפל בקרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלוא טוב לנו שוב מצרימה. ויאמרו איש אל-אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה.

חטא המרגלים הוא נקודת השבר הגדולה ביותר בסיפור מערכת היחסים שבין ה' לעם ישראל בחמשת חומשי התורה. לאחר שהעריכו המרגלים שכיבוש הארץ אינו אפשרי, הביעו כל אנשי העדה חרטה על עצם היציאה מארץ מצרים, ואף יותר מכך, העלו את האפשרות לשוב אליה. לכאורה, נראה במבט ראשון שתגובת העם מוגזמת, ושהדברים לא נאמרו ברצינות, אלא בכדי להדגיש את תחושת האכזבה שחשו. האם באמת יתכן שהעם ביקש לשוב למקום שבו עבדו בפרך במשך 400 שנה, ושוב השליכו המצרים כל בן זכר ליאור? אך כאשר בוחנים את המצב מנקודת מבטם, יתכן שכוונתם היתה רצינית, שכן המשמעות של בשורת המרגלים היתה שאין להם לאן ללכת, וכפועל יוצא מכך שהפרויקט שהחל ביציאת מצרים נדון לכישלון. במצב זה של ייאוש, כל האופציות היו על השולחן, ובתוך כך גם החזרה למצרים.

ויאמר ה' אל-משה עד-אנה ונאצני העם הזה ועד-אנה לא-יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם? אפנו בדבר ואורשנו ונעשה אתה לגוי-גדול ועצום ממנו.

ה', מצדו, מביע גם כן רגשות אכזבה וייאוש. לכל אורך הסיפור המקראי, החל מימי אברהם, משאלת לבו היא שבני ביתו ועמו ילכו בדרכו ויביעו בו אמון, גם כאשר הם ניצבים בפני ניסיונות יוצאי דופן. יציאת מצרים, מעמד הר סיני, ויתר הניסים שחוה העם, היו אמורים לעורר אצלם אמונה גם לנוכח אתגרים מהסוג שהציבו בפניהם המרגלים. לכן, המסקנה של ה' מהמקרה היא שהבחירה בעם ישראל היתה שגויה, והוא מבקש להשמידם ולהחליפם, במהלך שמזכיר את דור הפלגה והמבול.

ויאמר משה... סלח-נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד-הנה. ויאמר ה' סלחתי כדברך. ואולם חי-אני וימלא כבוד-ה' את-פל-הארץ. כי כל-האנשים הראים את-פבדי ואת-אתתי אשר-עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. אם-יראו את-הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל-מנאצי לא יראוה.

בסופו של דבר, מצליח משה לשכנע את ה' לוותר על תכניתו להשמיד את העדה, ובד בבד, מצליחים כלב ויהושע להרגיע את הרוחות בעם. אך קריאה זהירה מורה על כך שה' אינו סולח לעם כפי שהוא מבטיח, כיוון שבפועל, הוא מונע מכולם את הכניסה לארץ המובטחת, שהיא למעשה מימוש התהליך שהחל עם יציאת מצרים. חרף ההצהרה "סלחתי כדברך", ה' מגיע למסקנה שמי שמסוגל לפקפק בו גם לאחר הניסים הגדולים של יציאת מצרים ומתן תורה, אינו ראוי להכנס לארץ ישראל.

איתן כהן – חבר ועד הנהלה, מורה למחשבת ישראל ומנחה בתוכנית "בארי" במכון הרטמן

קצת רבות

תיקון ליל שבועות בקהילה השנה ניסה לעשות תיקון אמיתי ולא רק לימוד. נסינו לבחון את היחס לאחר במספר זוויות. היה מסע מעניין וגם טעים בזכות תחרות עוגות הגבינה. תודה לעיריית קורן שריכזה את התוכן ולמיכה ומנוחה שנתנו את האכסנייה וכמובן למעבירי השיעורים. כהשלמה לתיקון אני ממליץ לכולם לראות את הסרט "סרט בר מצווה" סרט העוקב אחר ההכנות לבר המצווה של גיא, צעיר אוטיסט והוריו מרגע ההחלטה על עלייתו לתורה ועד ליום בר המצווה עצמו. סרט מעורר מחשבה ומרגש. להלן קישור להצצה לסרט. <http://www.youtube.com/watch?v=aYZ1n67DYWE> הסרט יוקרן ב-19/6 ב-yes וניתן לראות גם ב-vod.

הערות שוליים

לא רבות הפעמים שסרט דוקומנטרי יוצא להקרנות מסחריות. כאשר זה קורה זו חגיגה. הסרט "הנסיך הירוק" הוא אחד הסרטים המעטים שזכו לזה, ובצדק. מי שראה את הסרט "בית לחם" שבמרכזו מערכת יחסים בין מפעיל של השב"כ לבין "המקור" ודאי התפעם מהדרמה האנושית, אך לא היה בטוח אם זוהי אכן המציאות. כעת בא הסרט "הנסיך הירוק" ומראה לנו שהמציאות שעליה מבוסס הסרט יותר גדולה מכל תסריט. סעב יוסף, בנו של השייח' חסן יוסף, מראשי התנועה האסלאמית הקיצונית, נטל חלק בפעילותו הצבאית של הארגון עד שנעצר על ידי הצבא. במהלך שהותו בכלא חל בו שינוי אידיאולוגי מקיף. הוא החליט לחצות את הקווים, להיענות להצעת השב"כ ולהפוך לסוכן ישראלי בשטחים. הסיבות לכך הוא אומר בסרט הם אכזריותם ושחיתותם של אנשי החמאס בשטחים. כמו כן בהיחשפו להשקפת העולם הנוצרית, הוא מוצא בה הטפה לפיוס וחמלה אנושית. האם אלו באמת הסיבות? לא ארחיב מעבר לכך. אבל הצפייה בסרט מעבר לסיפור המרתק, עם הסוף המפתיע, מעלה שאלות רבות בקשר לזהות, נאמנות והתיסכול מול חוסר הברירה בשני הצדדים. האם זו באמת חוסר ברירה?

יוסי ורצברגר – יועץ ברשות הטבע והגנים וחובב תרבות פרינג'

פרשת בהעלותך מספקת שלל רעיונות לאתרים בארץ בנושא המנורה. למרות התיאורים המפורטים לבניית המנורה בספר שמות יש לנו קושי גדול לדעת כיצד עוצבה המנורה במשכן. מנורת המשכן נעלמה כבר בתקופת הבית הראשון. אין לנו עדויות כיצד נראתה מנורת

המקדש אך יש לנו מעט מאוד תיאורים ארכיאולוגיים מתקופת הבית השני בהם מופיעה המנורה. התיאור המפורסם ביותר הוא של המנורה הנלקחת שלל משער טיטוס. בחפירות בעיר העליונה של ירושלים כיום הרובע היהודי, מצא הארכיאולוג פרופסור נחמן אביגד סמל של מנורת שבעה קנים חרותה בטיח. במטבע של המלך מתיתיהו אנטיגונוס אחרון מלכי בית חשמונאי משנת 37 לפני הספירה מופיע בצידה האחד סמל של מנורה של שבעה קנים.

בשנת 1956 בעקבות פיצוץ סלע בהכנה יסודות לבניין ברחוב אלפסי שבשכונת רחביה בירושלים נמצאה אחוזת קבר מרשימה ביותר מתקופת החשמונאים.

מבנה הקבר השתמר באופן יוצא דופן, וזאת כנראה בזכות מילוי העפר ששמר עליו מפני פגעי מזג האוויר. חלקו העליון של הקבר בדמות פירמידה, שוחזר כמה שנים לאחר הגילוי, על פי אבנים שנתגלו פזורות על רצפת החצר ובהתאם לקברים אופייניים לתקופה.

על קירות המבואה נתגלו חרותים ציורי ספינות, מנורות, וגביע, וביניהן הכתובת הארמית: 'יאסון', המתייחסת כנראה לאחד הנקברים. זהו השם היחיד שנתגלה במקום, והוא שהעניק למערת הקבורה את שמה. על סיפון אחת הספינות מופיע אדם - וישמו מוזכר בכתובת סמוכה - יאסון, שהיה ככל הנראה סוחר או בעל צי סוחר.

חרותת המנורות שנמצאה בקיר המבואה הינה הקדומה ביותר שנמצאה ומוצגת כיום במוזיאון לאמנות יהודית בהיכל שלמה. מחרותות אלו אין לנו יכולים ללמוד הרבה על עיצוב מנורת המקדש בתקופת הבית השני אך אנו יכולים לקבוע שלמרות שמו היווני של בעל אחוזת הקבר הוא רצה לציין את היותו יהודי באמצעות סמל המנורה.

יהודה לוי אלדמע – אמן יוצר, מדריך חוגי אמנות ומורה דרך

למה סלט? קינואה!

ממשיכים את הקו של יהודה, שהמליץ על מתכון שלו לכבוד גמר ליגת האלופות. הפעם מירב ממליצה עם סלט קינואה מושקע ובריא: סלט קינואה, חמוציות ועשבי תיבול: מירב פלג

החומרים הדרושים:	לתיבול:	הכנת הקינואה:
1 כוס קינואה	1.5 לימונים סחוטים	1. שוטפים את הקינואה
1/3 כוס עדשים שחורים או חומים (עדיף שחורים)	1 כפית מלח	2. מייבשים בקליה בסיר מוסיפים קצת פחות מ-2 כוסות מים
2 גזרים גדולים חתוכים לקוביות קטנות	רבע כפית פלפל שחור	רותחים, קצת מלח מנמיכים להבה, סיר מכוסה לכ-18 דקות.
1 פלפל אדום חתוך קטן	1/2 כפית סומק (לא חובה...אל תרוצו לקנות)	3. הכנת העדשים:
1 בצל סגול קטן קצוץ דק	1 כך שמן זית (לא חובה) אופן ההכנה:	מבשלים את העדשים בסיר קטן עם כוס מים עד שהם מתרככים אך שומרים על צורתם. שימו לב שלא יהפכו למחית.
2 מקלות סלרי קצוצים	את כל הירקות הקצוצים מניחים בקערה גדולה	4. הרכבת הסלט: אחרי שהקינואה והעדשים התקררו יש לערבב עם הירקות ועשבי התיבול, ולתבל לפי המתכון ולשפר לפי הטעם.
1 חופן שקדים (או רצועות או מקלונים) קלויים		
1 חופן חמוציות חצויות לחצי		
1 חופן פטרוזיליה קצוץ		
1 חופן נענע קצוצה		

העלוז והקהילתי של דרכי נעם, מודיעין

בפינה הקודמת הסברתי בקצרה איך להגן על חשבון המייל שלכם (סיסמא טובה שלא משתמשים במקומות אחרים וחושבים פעמיים לפני שנותנים אותה במקום שאינו מסך הכניסה הרגיל שלכם) גם סיפרתי לכם שפתחתי את הקישור שחבר שלי שלח למרות שחשדתי שמדובר במייל זדוני, לחיצה על קישור כזה עשויה לגרום לתוצאות לא נעימות בכלל. למה הכוונה?

בשבועות קראנו על מתן תורה שבו בני ישראל הקדימו נעשה לנשמע, אבל בתחום המחשבים החיפזון עלול להיות מן השטן.

אני מניח שהמחשב שלכם מוגן על ידי חומת אש (פיירוול שמותקן במחשבי ווינדוס כברירת מחדל) ולכן אי אפשר להתקיף את המחשב שלכם מבחוץ, אבל המחשב שלכם יכול להגיע החוצה - כדי שתוכלו לגלוש באינטרנט. אתם גולשים בתוכנה שנקראת דפדפן (כרום, פיירפוקס, אקספלורר) וכמו בכל תוכנה יש בה "באגים". בעולם התוכנה "באגים" הם קטעי קוד שלא עושים את המצופה מהם ולפעמים ניתן לנצל אותם כדי להריץ קוד אחר לגמרי. מי שמגלה "באג" כזה (או קונה אותו בשוק השחור) יכול ליצור קישור כך שכאשר תלחצו עליו, במקום לפתוח דף אינטרנט תרד למחשב שלכם תוכנה זדונית. מה היא יכולה לעשות - חוץ מקפה, כמעט הכל. היא יכולה להשתלט על המחשב שלכם ולהפוך אותו לחלק מבוט (הרבה מחשבים שנשלטים מרחוק ומשמשים להפצת ספאם או תקיפת אתרים), היא יכולה להקליט את כל הקשות המקלדת שלכם כדי לגלות את סיסמת הבנק שלכם, או במקרה הממש גרוע - להצפין את כל הקבצים שלכם כך שכדי לפתוח אותם תזדקקו למפתח שנמצא בידי התוקפים הנחמדים שמבטיחים לתת אותו אחרי תשלום כופר לחשבון באיי קיימן, לא בטוח שאחרי התשלום באמת תקבלו את המפתח, תחליטו אתם אם שווה לסכן \$300 כדי לקבל את כל הקבצים במחשב. מקווה שהצלחתי להפחיד אתכם כך שבפעם הבאה שתתקלו בלינק חשוד - תחשבו פעמיים לפני שאתם לוחצים עליו. בפינה הבאה אנסה לסקור מה ניתן לעשות כדי להקשות על התוקפים.

יחזקאל הורוביץ – מומחה לאבטחת מידע

משחק ילדים, ראיון עם טל הומינר, אריאל כץ-לואי מראיון

היי, קוראים לי טל הומינר, אני בן 11 וחצי בכיתה ו' בבית הספר נתיב זבולון. יש לי 3 אחים: ניצן – בת 9 בכיתה ג', עומר – בן 5 וגילי – בת שנתיים.

מהם התחביבים שלך? אני אוהב ספורט. לשחק כדורגל, או כדורסל. אני אוהב לשחק במחשב ולשחק עם חברים.

איך אתה תורם לקהילה? אני הרבה פעמים בא מוקדם לבית הכנסת, אבא שלי גבאי ולפעמים אני עוזר לו. ובעיקר, מתפלל עם אבא שלי.

מה אתה חושב על קהילה שוויונית? אני חושב שזה טוב שלכולם יהיה הזדמנות לעשות דברים למשל שונים יכולות להיות חזניות ולעלות לתורה. כך כולם יכולים להרגיש שיש להם חלק משמעותי בקהילה והם משתתפים בתפילה, לא רק שומעים.

מה אתה עושה בשבת אחרי התפילה בבוקר? כשאנחנו חוזרים מבית הכנסת אני

אוכל בבית. אם אנחנו מוזמנים אז אני אוכל אצל המארחים. אחרי האוכל אני משחק קצת עם אחים או עם חברים ואז הולך לצופים.

תודה רבה לטל. זה הראיון הראשון במדור שלי. בשבועות הבאים נכיר עוד ילדים. אם אתם רוצים להתראיין ושיכתבו עליכם בעיתון – אשמח שתפנו אלי.